RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.403 van 17 maart 2004
in de zaak A.104.544/XIV-4426.

In zake : XXX,
wonende te 8800 ROESELARE,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 15 mei 1971 en van Kameroense nationaliteit, op 10 mei 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelin-gen en de staatlozen van 23 april 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 juni 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelin-gen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 februari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. KIEKENS die, loco Advocaat L. LIEKENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 7 november 2000 en verklaart zich vluchteling op 14 november 2000.

1.2. Op 21 november 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 april 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 21 maart 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. Himpler.
> Betrokkene verklaarde de Kameroen(e)se nationaliteit te bezitten, te behoren tot de Tikari-etnie en afkomstig te zijn uit Buluf. Sinds 1998 zou zij na haar verpleegkundige studies in een apotheek in Ndop hebben gewerkt en er ook hebben gewoond. Zij leerde er in 1999 Matthew Titiahonjo kennen, die voorzitter van de plaatselijke afdeling van de zuidelijke Engelstalige autonomiebeweging SCNC ("Southern Cameroon National Council") was en na zekere tijd veelal in haar huis verbleef en daar ook zijn politieke vergaderingen liet doorgaan. Op een dag in september 2000 ging betrokkene een collega-leerkracht van haar vriend opzoeken omdat ze hem al enkele dagen niet meer gezien had. Deze collega zei haar dat haar vriend gearresteerd was. Toen ze op de gendarmerie van Ndop naar hem ging vragen werd ze weggestuurd. Enkele dagen later kwamen vier gendarmes haar thuis opzoeken en ze vroegen haar naar de SCNC-documenten alsook naar "het wapen". Betrokkene wist niet over welk wapen het ging. Ze werd ervan beschuldigd een misdadiger, Matthew, te hebben verborgen en werd naar de gendarmerie gebracht en daar opgesloten. Ze werd er regelmatig geslagen en ondervraagd. Ze hoorde de gendarmes onder elkaar zeggen dat haar vriend dood was. Op 24 oktober 2000 liet een bewaker haar in ruil voor seks vrij. Hij bevestigde haar dat haar vriend in de Bafoussam-gevangenis omgekomen was en zei haar dat zij daar normaal gezien ook naartoe zou zijn gebracht. Hij

drukte haar op het hart Ndop te verlaten. Ze liet zich in de laadruimte van een truck naar Douala rijden en vernam daar enkele dagen later van de truckchauffeur dat ze in Ndop actief gezocht werd. Ze liet hem contact opnemen met haar oom S. in Tiko. Deze regelde haar vertrek uit het land. Hij bracht haar naar de luchthaven, van waaruit ze samen met ene A. naar België vloog. Daar kwam ze op 7 november 2000 aan en vroeg (ze) op 14 november 2000 asiel aan. Vanuit België hoorde ze van haar moeder dat de gendarmes haar opnieuw thuis waren komen zoeken en haar vader opgepakt hadden.

Er dient te worden vastgesteld dat betrokkene niet aannemelijk kan maken dat er in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie bestaat.

Haar verklaringen zijn flagrant in strijd met de aan het Commissariaat-generaal bekende informatie. Zo stelde zij zowel ten aanzien van het Commissariaat-generaal (cf. verhoor dd. 21 maart 2001, p. 2) als ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (cf. verhoor dd. 14 november 2000) dat zij in september 2000 naar haar vriend informeerde omdat ze hem al enkele dagen (bij de Dienst Vreemdelingenzaken: zes dagen) niet meer gezien had. Maar volgens de informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt werd XXX op 23 mei 2000 door gendarmes in Ndop samen met een aantal anderen opgepakt en stierf hij in september 2000 in de gevangenis van Bafoussam (cf. http://www.state.gov en http://www.peacelink.it/anb-bia). Dit haalt de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas beslissend onderuit.

Het enige door betrokkene voorgelegde document, een geboorteakte met nummer 45/1981,vermag niet aan voorgaande vaststellingen iets te veranderen aangezien het niets zegt omtrent de gerelateerde feiten. Bij gebrek aan reisdocumenten kan betrokkenes reisweg niet worden nagegaan.

Ten slotte bevat betrokkenes verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 21 november 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).”.

2. Overwegende dat verzoekster een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag;

Overwegende dat de bestreden beslissing slechts twee overwegingen eigen aan de zaak bevat, met name dat de verklaringen van verzoekster betreffende haar vriend XXX in strijd zijn met de informatie die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bekend is en dat verzoekster geen documenten voorbrengt, behalve haar geboorteakte;

Overwegende dat de eerste overweging niet deugdelijk is en de bestreden beslissing niet kan dragen, vermits ze feitelijk onjuist is; dat verzoekster in dit verband op goede gronden aanvoert dat zij “de gendarmes onder elkaar hoorde zeggen dat haar vriend XXX dood was”; dat zij dit verneemt rond 24 oktober 2000, tijdstip waarop een bewaker haar in ruil voor intieme relaties, vrijliet; dat deze informatie correct is, vermits de

vriend van verzoekster stierf in de gevangenis van BAFOUSSAM in september 2000; dat dit gegeven bijgevolg de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster niet ondermijnt, in tegenstelling met wat in de bestreden beslissing wordt overwogen;

Overwegende dat de tweede overweging in verband met de voorgelegde documenten evenmin deugdelijk is, omdat verzoekster uitlegt waarom zij alleen haar geboorteakte kan voorleggen; dat bijgevolg de materiële motiveringsplicht werd geschonden en dat het enig middel in die mate gegrond is; dat tenslotte uit de bestreden beslissing en uit het administratief dossier blijkt dat niet op adequate wijze werd onderzocht of verzoekster al dan niet aannemelijk maakt dat er in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie bestaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien maart tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

R. VAN DEN EECKHOUT. **D. MOONS.**